

prima instanță – Gh. Mîțu

dosarul nr. 3ra-1027/16

instanța de apel – V. Pruteanu, L. Popova, A. Gavrilița

ÎNCHEIERE

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță

Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de avocatul Valeriu Pelin în interesele lui Ciuprinschi Boris,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Ciuprinschi Boris împotriva Departamentului Poliției de Frontieră, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2016, prin care s-a respins apelul declarat de reprezentantul Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și apelul declarat de Ciuprinschi Boris, și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 01 octombrie 2015,

c o n s t a t ă

La 16 ianuarie 2013 avocatul Valeriu Pelin a depus în interesele lui Ciuprinschi Boris cerere de chemare în judecată împotriva Departamentul Poliției de Frontieră, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova, solicitînd a recunoaște neîntemeiat refuzul departamentului Poliției de Frontieră al MAI și acordarea compensației bănești a costului comercial al unui apartament compus din trei odăi, în sumă de 45 000 euro.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că a satisfăcut serviciul militar în Trupele de Grăniceri (Departamentul Poliției de Frontieră) timp de 26 ani și 3 luni, în prezent fiind concediat la pensie.

În anul 1992, în timpul satisfacerii serviciului militar a fost inclus pentru acordarea spațiului locativ pentru el și membrii familiei sale, și anume, a unui apartament cu 3 odăi.

În conformitate cu art. 9 al Legii RM privind protecția socială și juridică a militarilor și membrilor familiilor lor, în vigoare la acel moment, urma să-i fie acordat spațiul locativ în termen de un an.

Conform art. 21 alin. (5) din Legea RM „Cu privire la statutul militarilor”, militarii care au satisfăcut serviciul militar timp de 15 și mai mulți ani au dreptul la spațiul locativ privat, acest drept fiind indicat și în Legea RM „Cu privire la privatizarea fondului locativ”.

La fel, conform legislației în vigoare, în cazul în care nu este posibil de acordat spațiul locativ în natură, atunci se achită compensația bănească a costului comercial pentru spațiul locativ.

Indică că costul mediu al unui apartament compus din 3 odăi în or. Hâncești constituie 45 000 euro, conform datelor Bursei Imobiliare „Lara”, care consideră că urmează să-i fie achitat.

Or, un drept obținut nu poate fi abrogat prin lege, mai mult, conform art. 6 din Codul Civil este direct indicat, că legea nu are efect retroactiv, atunci când înrăutățește situația cetățeanului.

Indică reclamantul că s-a adresat cu o cerere prealabilă către Departamentul Poliției de Frontieră al MAI solicitând să-i fie acordat spațiu locativ sau, în cazul în care nu este posibil de acordat spațiul locativ în natură, atunci să-i fie achitată compensația bănească a costului comercial pentru spațiul locativ, însă Departamentul Poliției de Frontieră al MAI ia refuzat.

Cere Ciuprinschi Boris a recunoaște neîntemeiat refuzul departamentului Poliției de Frontieră al MAI și acordarea compensației bănești a costului comercial al unui apartament compus din trei odăi, în sumă de 45 000 euro.

La 14 ianuarie 2014 Ciuprinschi Boris a depus cerere de concretizare a cerințelor.

În motivarea cererii de concretizate a invocat că a satisfăcut serviciul militar 26 ani 3 luni. În anul 1992 a depus cerere privind acordarea spațiului locativ, în legătură cu ce i-a fost recunoscut dreptul lui și membrilor familiei sale la spațiu locativ fiindu-i acordat spațiu locativ de serviciu pe teritoriul unității militare.

Conform art. 30 alin. (1), (3) și (7) din Codul cu privire la locuințe, se consideră că au nevoie de îmbunătățirea condițiilor de locuit cetățenii care sînt asigurați pentru fiecare membru al familiei cu spațiu locativ sub normele stabilite, cei ce locuiesc în cămine și cei ce locuiesc în încăperi, care servesc ca locuințe de serviciu.

Or, conform prevederilor legale, cei ce locuiesc în locuințe de serviciu nu se consideră asigurați cu spațiul locativ. De aici rezultă cu certitudine că el și membrii familiei sale au dreptul la spațiul locativ - un apartament cu 3 odăi.

În rest acțiunea de bază o susține pe deplin.

Astfel, cere admiterea cererii de chemare în judecată, a recunoaște dreptul lui Ciuprinschi Boris la spațiul locativ - un apartament cu 3 odăi, a recunoaște drept neîntemeiat refuzul Departamentului Poliției de Frontieră a MAI și obligarea Departamentului Poliției de Frontieră a MAI să-i achite compensația bănească a costului comercial a unui apartament cu 3 odăi în sumă de 802 560 lei.

În ședința de judecată reprezentantul reclamantului Ciuprinschi Boris, avocatul Pelin Valeriu, a susținut cerințele acțiunii înaintate, solicitind să fie admise integral.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 01 octombrie 2015 cererea de chemare în judecată înaintată de Ciuprinschi Boris către Departamentul Poliției de Frontieră, intervenient accesoriu Ministerul Afacerilor Interne al RM privind recunoașterea neîntemeiată a refuzului, acordarea compensației bănești și încasarea cheltuielilor judiciare s-a respins ca nefondată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 martie 2016 s-a respins apelul declarat de reprezentantul Departamentului Poliției de Frontieră al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și apelul declarat de Ciuprinschi Boris, și s-a menținut hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 01 octombrie 2015.

La 25 aprilie 2016 avocatul Valeriu Pelin în interesele lui Ciuprinschi Boris, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 01 octombrie 2015 cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material și procedural.

Astfel, invocă ilegalitatea deciziei contestate și susține că deși a fost inclus în lista generală a solicitanților ce necesită asigurarea cu spațiu locativ la unitatea militară din anul 1992, pînă în prezent el și membrii familiei sale nu au fost asigurați cu spațiu locativ.

Or, conform legislației în vigoare, militarii prin contract cu vechime în serviciul militar de 20 de ani și mai mult, care, la momentul trecerii în rezervă (retragere) nu sunt asigurați cu spațiu locativ sau dispun de spațiu locativ de serviciu fără drept de privatizare beneficiază, la ultimul loc de serviciu, de compensație bănească pentru procurarea sau construcția spațiului locativ în mărimea costului mediu de piață al acestuia.

Susține recurentul că în acest sens urmau a fi aplicate prevederile art. 21 pct. 15 al Legii nr. 162 din 22 iulie 2005 cu privire la statutul militarului și pct. 6 al Regulamentului privind modul de asigurare cu locuințe al militarilor Armatei Naționale din sursele cu destinație specială ale Ministerului Apărării, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1428 din 18 decembrie 2007.

În susținerea celor invocate indică recurentul că conform art. 6 Cod civil legea nu are efect retroactiv, atunci cînd înrăutățește situația cetățeanului.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de avocatul Pelin Valeriu în interesele lui Ciuprinschi Boris, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de avocatul Pelin Valeriu în interesele lui Ciuprinschi Boris asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera recursul declarat de avocatul Pelin Valeriu în interesele lui Ciuprinschi Boris ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de avocatul Pelin Valeriu în interesele lui Ciuprinschi Boris se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat